

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS BESLUT (tionde avdelningen)

den 28 april 2016 *

”Begäran om förhandsavgörande — Samarbete i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur —
Delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar — Förordning (EG) nr 1393/2007 —
Artikel 8 — Handlingen har inte översatts — Vägran att ta emot en handling —
Adressatens språkkunskaper — Kontroll som ombesörjs av den domstol som handlägger målet i den
sändande medlemsstaten”

I mål C-384/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (förstainstansdomstol nr 44 i Barcelona, Spanien) genom beslut av den 22 maj 2014, som inkom till domstolen den 11 augusti 2014, i målet

Alta Realitat SL

mot

Erlock Film ApS,

Ulrich Thomsen,

meddelar

DOMSTOLEN (tionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden F. Biltgen (referent) samt domarna A. Borg Barthet och M. Berger,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Erlock Film ApS och Ulrich Thomsen, genom K. Dyekjær och H. Puggaard, advokater,
- Spaniens regering, genom M. García-Valdecasas Dorrego, i egenskap av ombud,
- Tjeckiens regering, genom M. Smolek och J. Vlácil, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: spanska.

- Tysklands regering, genom T. Henze och B. Beutler, båda i egenskap av ombud,
- Österrikes regering, genom C. Pesendorfer, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom A.-M. Rouchaud-Joët och S. Pardo Quintillán, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till att domstolen, efter att ha hört generaladvokaten, har beslutat att i enlighet med artikel 99 i domstolens rättegångsregler avgöra målet genom särskilt uppsatt beslut som är motiverat, följande

Beslut

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, s. 79).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan, å ena sidan, Alta Realitat SL (nedan kallat Alta Realitat) och, å andra sidan, Erlock Film ApS och Ulrich Thomsen, angående hävning av ett tjänsteavtal.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning nr 1393/2007

- 3 I skälen 2, 7 och 10–12 i förordning nr 1393/2007 anges bland annat följande:

"(2) En väl fungerande inre marknad kräver att man förbättrar och påskyndar översändandet av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur för delgivning mellan medlemsstaterna."

...

(7) Kravet på snabbt översändande motiverar alla lämpliga sätt för översändande, förutsatt att vissa villkor avseende den mottagna handlingens läsbarhet och tillförlitlighet iakttas. Säkerheten vid översändandet kräver att den handling som ska översändas åtföljs av ett standardformulär som ska fyllas i på det officiella språket eller något av de officiella språken på den plats där delgivning ska ske, eller på något annat språk som godtas av medlemsstaten i fråga.

...

(10) För att säkerställa förordningens effektivitet bör möjligheten att vägra delgivning av handlingar begränsas till undantagsfall.

(11) I syfte att underlätta översändande och delgivning av handlingar mellan medlemsstaterna bör standardformulären i bilagorna till denna förordning användas.

- (12) Det mottagande organet bör med användande av standardformuläret skriftligen upplysa adressaten om att denne har rätt att vägra att ta emot den handling som ska delges, antingen vid delgivningstillfället eller genom att inom en vecka återsända handlingen till det mottagande organet om den inte är avfattad på ett språk som han eller hon förstår eller på det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten. Denna regel bör även gälla senare delgivningar, efter det att adressaten utövat sin rätt att vägra. ... Det bör föreskrivas att delgivning av en handling för vilken mottagande vägrats kan ske genom att adressaten delges en översättning av denna handling.”
- 4 I artikel 1 i förordning nr 1393/2007, vilken artikel anger tillämpningsområdet för förordningen, föreskrivs följande i punkt 1:
- ”Denna förordning ska tillämpas i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur då en rättegångshandling eller en annan handling ska sändas från en medlemsstat till en annan för delgivning. ...”
- 5 Enligt artikel 1.3 ska ”[i] denna förordning ... ordet ’medlemsstat’ avse medlemsstaterna med undantag för Danmark.”
- 6 I enlighet med artikel 2 i nämnda förordning, ska medlemsstaterna utse ”sändande organ”, med behörighet att översända handlingar i mål och ärenden som ska delges i en annan medlemsstat, och ”mottagande organ”, med behörighet att ta emot handlingar i mål och ärenden från en annan medlemsstat.
- 7 I artikel 4 i förordningen föreskrivs följande:
- ”1. Rättegångshandlingar ska översändas direkt och snarast möjligt mellan de organ som utsetts på grundval av artikel 2.
2. Översändande av handlingar ... mellan sändande organ och mottagande organ kan ske på varje lämpligt sätt, förutsatt att innehållet i den mottagna handlingen är riktigt och troget återger innehållet i den översända handlingen och att all information i denna är väl läslig.
3. Den handling som ska översändas ska åtföljas av en framställning som avfattats på det standardformulär som anges i bilaga I. Formuläret ska fyllas i på den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske, eller på något annat språk som den medlemsstaten har angett som godtagbart. ...
- ...”
- 8 Artikel 5 i förordning nr 1393/2007 har följande lydelse:
- ”1. Det sändande organ till vilket sökanden överlämnar en handling för översändande ska upplysa sökanden om att adressaten kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på något av de språk som avses i artikel 8.
2. Sökanden ska stå för alla översättningskostnader innan handlingen översänds ...”
- 9 I enlighet med artikel 6.1 i förordningen ska det mottagande organet, när det mottagit handlingen, så snart som möjligt och under alla omständigheter senast sju dagar efter mottagandet, sända ett kvitto till det sändande organet på snabbast möjliga sätt och därvid använda standardformuläret i bilaga I.

10 I artikel 7 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”1. Det mottagande organet ska delge eller låta delge handlingen, antingen enligt lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten eller på ett särskilt sätt som begärts av det sändande organet, såvida inte detta delgivningssätt är oförenligt med lagstiftningen i den medlemsstaten.

2. Det mottagande organet ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att genomföra delgivningen så snart som möjligt och under alla omständigheter inom en månad efter mottagandet. ...”

11 I artikel 8, som har rubriken ”Vägran att ta emot en handling”, i samma förordning föreskrivs följande:

”1. Det mottagande organet ska med användande av standardformuläret i bilaga II upplysa adressaten om att denne har rätt att vägra att ta emot den handling som ska delges, antingen vid delgivningstillfället eller genom att inom en vecka återsända handlingen till det mottagande organet, om den inte är avfattad på eller åtföljd av en översättning till något av följande språk:

a) ett språk som adressaten förstår, eller

b) den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske.

2. Om det mottagande organet underrättas om att adressaten vägrar att ta emot handlingen enligt punkt 1, ska det omedelbart underrätta det sändande organet med användande av det intyg som avses i artikel 10 och återsända framställningen och de handlingar av vilka en översättning begärs.

3. Om adressaten vägrar att ta emot en handling enligt punkt 1, kan delgivningen ske genom att adressaten tillsammans med handlingen delges en översättning av denna till något av de språk som avses i punkt 1. I det fallet ska dagen för delgivning av handlingen vara den dag då handlingen och översättningen delges i enlighet med lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten. Om en handling enligt medlemsstatens lagstiftning ska delges inom en viss period, bör emellertid den dag som ska beaktas med avseende på den sökande vara den dag då den ursprungliga handlingen delgavs ...

...”

12 I artikel 10.1 i förordning nr 1393/2007 föreskrivs följande:

”När formaliteterna för delgivning av handlingen har fullgjorts ska ett intyg om fullgörande av dessa formaliteter utfärdas på det standardformulär som anges i bilaga I och lämnas till det sändande organet ...”

13 I artikel 19.1 i förordningen föreskrivs följande:

”Om en stämning eller motsvarande handling måste översändas till en annan medlemsstat för delgivning enligt bestämmelserna i denna förordning och svaranden inte inställer sig, får saken inte avgöras förrän det har konstaterats att:

a) handlingen delgetts enligt en delgivningsform som föreskrivs i den mottagande medlemsstatens lagstiftning för delgivning av handlingar i inhemska rättegångar mot personer som uppehåller sig på statens territorium, eller

b) handlingen lämnats till svaranden eller i hans bostad på annat sätt som är tillåtet enligt denna förordning,

och att handlingen i båda dessa fall delgetts eller överlämnats i så god tid att svaranden haft möjlighet att avge svaromål.”

- 14 Standardformuläret, med rubriken ”Information till adressaten om rätten att vägra att ta emot handlingar”, i bilaga II till förordning nr 1393/2007, innehåller följande upplysning till handlingens adressat:

”Ni får vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, antingen ett språk som ni förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten.

Om ni önskar utnyttja denna rättighet, måste ni vägra att ta emot handlingen vid delgivningen genom att vända er direkt till delgivningsmannen eller genom att återsända handling[en] inom en vecka till nedanstående adress och ange att ni vägrar ta emot den.”

- 15 Detta standardformulär innehåller även en ”Adressatens förklaring” som denne, för det fall han eller hon vägrar att ta emot den aktuella handlingen, anmodas att underteckna. Den har följande lydelse:

”Jag vägrar att ta emot bifogade handling eftersom den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, ett språk som jag förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten.”

- 16 Slutligen föreskrivs i nämnda standardformulär att adressaten, i ett sådant fall, ska ange vilket eller vilka av Europeiska unionens officiella språk han eller hon förstår.

- 17 Genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om delgivning av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, som ingicks i Bryssel den 19 oktober 2005 (EUT L 300, s. 55) gjordes rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 160, s. 37) tillämplig, i enlighet med internationell lag, på förbindelserna mellan unionen och Konungariket Danmark.

- 18 Artikel 3 i detta avtal har följande lydelse:

”...

2. När ändringar av förordning [nr 1348/2000] antas skall Danmark meddela kommissionen om landet har för avsikt att genomföra ändringarna eller inte. ...

...

6. Ett meddelande från Danmark om att ändringarnas innehåll har genomförts i landet ... skapar en rad ömsesidiga förpliktelser enligt internationell rätt mellan Danmark och gemenskapen. Ändringarna av förordningen skall därefter utgöra ändringar av detta avtal och skall anses som fogade till avtalet.

...”

- 19 Efter det att förordning nr 1348/2000 upphävts genom förordning nr 1393/2007 meddelade Konungariket Danmark sitt beslut till kommissionen att genomföra denna sistnämnda förordning (EUT L 331, 2008, s. 21).

Förordning (EG) nr 44/2001

- 20 I artikel 34 led 2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) föreskrivs att en dom som har meddelats i en medlemsstat inte ska erkännas i en annan medlemsstat om "det är en tredskodom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta".
- 21 Förordning nr 44/2001 är tillämplig på förbindelserna mellan unionen och Konungariket Danmark enligt avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som ingicks i Bryssel den 19 oktober 2005 (EUT L 299, s. 62).

Spansk rätt

- 22 Artikel 11 i lagen om domstolsväsendet (Ley Orgánica del Poder Judicial) har följande lydelse:
- "1. Reglerna om god sed ska tillämpas i alla förfaranden. Bevis som direkt eller indirekt inhämtats genom åsidosättande av grundläggande rättigheter och friheter ska vara utan verkan.
2. Domstolarna ska, genom motiverat beslut, avvisa yrkanden, rättegångsfrågor och invändningar som framställs genom uppenbart rättsmissbruk eller som innebär kringgående av lag eller processbedrägeri.
3. Domstolarna ska, i enlighet med principen om ett effektivt rättsskydd som föreskrivs i artikel 24 i Konstitutionen, alltid pröva yrkanden som framställs och de får bara avvisa dem av formella skäl om bristen inte kan åtgärdas eller om den inte kan åtgärdas genom det i lag föreskrivna förfarandet."
- 23 I artikel 161.2 i civilprocesslagen (Ley de Enjuiciamiento Civil) föreskrivs följande:
- "Om delgivningens adressat anträffas på vistelseorten och vägrar att ta emot en kopia av beslutet eller delgivningskvittot för beslutet eller inte vill underteckna den handling som styrker att överlämnande har skett, ska tjänstemannen eller det ombud som sköter delgivningen underrätta personen om att en kopia av beslutet eller delgivningskvittot finns att tillgå på rättens kansli, varvid delgivningen ska äga verkan. Allt detta ska antecknas på handlingen."
- 24 Av artikel 247 i samma lag framgår följande:
- "1. Den som medverkar i ett förfarande ska då han eller hon företar handlingar iaktta principen om ett lojalt uppträdande i förfarandet.
2. Domstolarna ska, genom motiverat beslut, avvisa yrkanden och rättegångsfrågor som framställs genom uppenbart rättsmissbruk eller som innebär kringgående av lag eller processbedrägeri.
3. Om domstolen finner att någon av parterna med sitt handlande har åsidosatt principen om ett lojalt uppträdande i förfarandet får den genom ett särskilt och motiverat beslut och med iakttagande av proportionalitetsprincipen döma parten till böter, lägst 180 och högst 6 000 euro. Beloppet får dock aldrig överstiga en tredjedel av det omtvistade beloppet.
- När domstolen fastställer bötesbeloppet ska den beakta omständigheterna kring den aktuella händelsen samt den skada som förfarandet eller den andra parten lidit."

25 Artikel 496.1 i samma lag har följande lydelse:

”Secretario judicial ska förklara att en svarande uteblivit om han eller hon inte inställer sig det datum eller inom den frist som anges i delgivningen, utom i de fall som anges i denna lag då denna förklaring görs av domstolen.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 26 Av beslutet om hänskjutande framgår att Alta Realitat, ett bolag bildat enligt spansk rätt, väckt talan vid Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (förstainstansdomstol nr 44 i Barcelona) om hävning av ett avtal som Alta Realitat den 13 februari 2008 ingått med Erlock Film ApS, ett bolag bildat enligt dansk rätt, och Ulrich Thomsen, som är bosatt i Danmark.
- 27 Avtalet avsåg inspelningen av en film, i vilken Ulrich Thomsen skulle ha en roll och som skulle spelas in på engelska.
- 28 Alta Realitat motiverade sitt yrkande om hävning av avtalet med att Ulrich Thomsen inte uppfyllt sina förpliktelser och lämnat produktionen utan att ange några skäl.
- 29 Alta Realitat yrkade även att Ulrich Thomsen förpliktas att återbetala en summa på 30 000 euro, som utbetalats till honom som förskottsbetalning, samt erlägga skadestånd på grund av avtalsbrottet och ersätta rättegångskostnaderna.
- 30 Sedan domstolen hade beslutat att Alta Realitats talan kunde tas upp till prövning delgavs Ulrich Thomsen stämningsansökan på hans bostadsadress i Danmark.
- 31 Ulrich Thomsen utnyttjade då sin rätt enligt artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007 att vägra att ta emot stämningsansökan med bilagor, med motiveringen att han inte förstod engelska, det språk på vilket handlingarna var avfattade.
- 32 Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (förstainstansdomstol nr 44 i Barcelona) ansåg dock att denna vägran var oberättigad och att stämningsansökan vederbörligen hade delgetts svaranden. Därefter biföll den domstolen, genom tredskodom av den 19 januari 2010, Alta Realitats talan. Eftersom inget överklagande inlämnades mot denna dom, vann domen laga kraft.
- 33 Under år 2012 nekade de danska domstolarna, i första och andra instans, att erkänna denna dom i Danmark, med stöd av artikel 34 led 2 i förordning nr 44/2001.
- 34 Genom beslut av den 16 december 2013 ogiltigförklarade därför Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (förstainstansdomstol nr 44 i Barcelona) alla de åtgärder som vidtagits i målet efter det att den aktuella stämningsansökan delgetts Ulrich Thomsen.
- 35 I detta beslut fastställde dock nämnda domstol att delgivningen skett i överensstämmelse med bestämmelserna i förordning nr 1393/2007, efter det att den påpekat att det av handlingarna i målet framgick att Ulrich Thomsen förstod engelska. Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (förstainstansdomstol nr 44 i Barcelona) konstaterade nämligen att det avtal som målet rörde, jämte olika andra handlingar som tillskrevs Ulrich Thomsen och som bifogats stämningsansökan, var avfattade på engelska, att han i sin profil i en databas på nätet om film angett att han talade flytande engelska och att en blogg som han författar också är skriven på detta språk. Nämnda domstol tillade att DVD-skivor, på vilka en person som uppgetts vara Ulrich Thomsen medverkar och talar engelska, hade ingetts och lagts i akten. Enligt den domstolen finns det därför inget sakligt skäl som motiverar Ulrich Thomsens vägran att ta emot stämningsansökan på engelska. En sådan vägran ansågs i stället utgöra ett processbedrägeri enligt spansk rätt.

- 36 Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (förstainstansdomstol nr 44 i Barcelona) förordnade följaktligen att stämningsansökan skulle delges på nytt utan att åtföljas av en översättning.
- 37 Den domstolen beslutade dessutom att tillämpa artikel 161.2 i civilprocesslagen, enligt vilken, om svaranden vägrar att motta de handlingar han eller hon delges, dessa ska anses ha delgetts med giltig verkan så snart domstolen fastställt att det saknades sakliga skäl för att inte ta emot handlingarna.
- 38 Denna nya delgivning kunde emellertid inte genomföras, eftersom Ulrich Thomsen vägrade att ta emot stämningsansökan som var avfattad på engelska med motiveringen att han endast förstod danska.
- 39 I sitt beslut om hänskjutande undrar Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (förstainstansdomstol nr 44 i Barcelona) om det är förenligt med förordning nr 1393/2007 att en nationell domstol gör en bedömning av om svaranden förstår ett visst språk på grundval av de uppgifter som den förfogar över angående denna fråga, och utifrån detta beslutar att skicka såväl stämningsansökan som bilagorna till svaranden endast på detta språk.
- 40 Den hänskjutande domstolen påpekar att en sådan fråga har samband med hur den inre marknaden fungerar och med ett effektivt genomförande av domstolsförfaranden. Den tillägger att domstolsförfarandena skulle påskyndas om vissa handlingar eventuellt inte skulle behöva översättas till språk för vilka det är svårt och kostsamt att hitta översättare, särskilt när domstolen, som i förevarande fall, har kunnat förvissa sig om att den berörda parten förstår språket i fråga och detta är ett vanligt förekommande språk. Den hänskjutande domstolen påpekar, i detta hänseende, att den film som Ulrich Thomsen skulle ha en roll i skulle spelas in på engelska, det vill säga det språk som den stämningsansökan som ingavs av Alta Realitat var avfattad på.
- 41 I förordning nr 1393/2007 preciseras emellertid inte hur stort utrymme den domstol som handlägger målet har för skönsmåssig bedömning i detta hänseende.
- 42 Det bör dessutom fastställas om en sådan nationell bestämmelse som artikel 161.2 i civilprocesslagen är förenlig med unionsrätten.
- 43 Mot denna bakgrund beslutade Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (förstainstansdomstol nr 44 i Barcelona) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:
- 1) Ska artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007 tolkas så, att den nationella domstol som handlägger målet, mot bakgrund av alla de uppgifter som domstolen förfogar över, får avgöra om adressaten till en handling förstår det språk som handlingen är avfattad på?

Om fråga 1 besvaras jakande:

- 2) Ska artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007 tolkas så, att om den nationella domstol som handlägger målet, mot bakgrund av alla de uppgifter som domstolen förfogar över, har slagit fast att en handling adressat förstår det språk som handlingen är avfattad på, ska den tjänsteman som genomför delgivningen då inte ge adressaten möjlighet att vägra att ta emot handlingen?
- 3) Ska artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007 tolkas så, att om en adressat som ska delges vägrar att ta emot en handling som är avfattad på ett visst språk medan den domstol som prövar målet har slagit fast att personen i fråga förstår språket tillräckligt väl, är vägran att ta emot dokumentet inte berättigad och den domstol som handlägger målet får då tillämpa de följder som föreskrivs i den sändande statens lagstiftning för den här typen av ooberättigad vägran att ta emot en handling, och även anse att handlingen har delgetts adressaten om detta föreskrivs i den sändande statens processuella bestämmelser?

Prövning av tolkningsfrågorna

- 44 Om svaret på en fråga i en begäran om förhandsavgörande klart kan utläsas av rättspraxis får EU-domstolen – enligt artikel 99 i dess rättegångsregler – på förslag av referenten och efter att ha hört generaladvokaten när som helst avgöra målet genom ett motiverat beslut.
- 45 Denna bestämmelse ska tillämpas i förevarande mål.
- 46 Den hänskjutande domstolen har ställt de tre frågorna, som bör behandlas gemensamt, för att få klarhet i vilka regler en nationell domstol som handlägger ett mål i den sändande medlemsstaten är skyldig att följa enligt förordning nr 1393/2007, när den beslutar att delge en stämningsansökan till en adressat som är bosatt i en annan medlemsstat på ett annat språk än det språk denne förstår eller förmodas förstå, i den mening som avses i artikel 8.1 i den förordningen.
- 47 Det är i detta hänseende viktigt att inledningsvis påpeka att EU-domstolen redan har fastställt att förordning nr 1393/2007, som antogs med stöd av artikel 61 c EG, syftar till, vilket även framgår av skäl 2 i förordningen, att fastställa ett system för delgivning inom unionen av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, för att uppnå en väl fungerande inre marknad (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 29 och där angiven rättspraxis).
- 48 I syfte att effektivisera och påskynda de rättsliga förfarandena och säkerställa en god rättskipning, inrättades sålunda genom nämnda förordning principen om direkt översändning av rättegångshandlingar och andra handlingar mellan medlemsstaterna, vilket får till följd att förfarandena förenklas och påskyndas. Dessa syften upprepas i skälen 6–8 i förordningen (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 30 och där angiven rättspraxis).
- 49 Dessa syften får emellertid inte uppnås genom att adressaternas rätt till försvar på något sätt försvagas, vilken följer av rätten till en rättvis rättegång, som föreskrivs i artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och i artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950 (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 50 Det är därför viktigt att inte enbart säkerställa att en handling adressat faktiskt erhåller denna handling, utan även att personen har möjlighet att få kännedom om samt verkligen förstå den fulla innebörden och räckvidden av den talan som förs mot denne utomlands, på så sätt att vederbörande på ett effektivt sätt kan göra sin rätt gällande i den sändande medlemsstaten (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 32 och där angiven rättspraxis).
- 51 Utifrån detta perspektiv ska således förordning nr 1393/2007 tolkas på så sätt att den, i varje konkret fall, ska garantera en god balans mellan sökandens och svarandens, det vill säga adressatens, intressen, genom att förena snabbhet och effektivitet vid översändande av rättegångshandlingar med kravet att säkerställa ett adekvat skydd av adressatens rätt till försvar (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 52 I syfte att uppnå dessa mål har det genom förordning nr 1393/2007 inrättats ett system enligt vilket översändandet av handlingar i princip ska ske mellan de ”sändande organ” och de ”mottagande organ” som utsetts av medlemsstaterna. I enlighet med artikel 4 i denna förordning ska de handlingar som ska delges översändas direkt och snarast möjligt, på lämpligt sätt, från sändande organ till mottagande organ (se, för ett liknande resonemang, dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

- 53 Enligt artikel 5.1 i förordning nr 1393/2007 ska det sändande organet upplysa sökanden om risken för att adressaten eventuellt kan vägra att ta emot en handling som inte är avfattad på något av de språk som avses i artikel 8 i förordningen. Enligt artikel 5.2 i denna förordning är det i princip sökanden som ska stå för alla översättningskostnader innan handlingen översänds (se, för ett liknande resonemang, dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 35).
- 54 Det åligger det mottagande organet att delge adressaten handlingen på ett effektivt sätt, såsom föreskrivs i artikel 7 i förordning nr 1393/2007. I detta sammanhang ska det organet dels hålla det sändande organet informerat om samtliga relevanta delar av detta förfarande genom att återsända det standardformulär som återges i bilaga I till förordningen, dels i enlighet med artikel 8.1, uppmärksamma adressaten på att denne har rätt att vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på eller översatt till ett språk som avses i denna bestämmelse, det vill säga antingen ett språk som han eller hon förstår, eller det officiella språket i den mottagande medlemsstaten, eller, eventuellt, något av de officiella språken på den ort där handlingen ska delges, således ett språk som adressaten förväntas behärska. När adressaten på detta sätt har uttryckt sin vägran ankommer det dessutom på det mottagande organet att, i enlighet med artikel 8.2 och 8.3 i förordningen, omedelbart underrätta det sändande organet och återsända framställningen och den handling av vilken en översättning begärs (se dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 36).
- 55 Det sändande och det mottagande organets roll begränsar sig således, vid tillämpningen av förordning nr 1393/2007, till att fysiskt säkerställa att den berörda handlingen översänds och delges och till att vidta åtgärder för att underlätta förfarandets gång. Dessa organ saknar däremot helt behörighet att uttala sig om sakfrågor, såsom frågor om vilket eller vilka språk handlingens adressat förstår och om handlingen ska eller inte ska åtföljas av en översättning till ett av de språk som anges i artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007. Det ankommer inte heller på dem att bedöma om adressatens vägran att ta emot handlingen är berättigad eller ej (se, för ett liknande resonemang, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 37).
- 56 Tvärtom ankommer det på den enskilda nationella domstolen i den sändande medlemsstaten att avgöra frågor av denna natur, då de ställer sökanden och svaranden mot varandra (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 41).
- 57 Närmare bestämt kommer den nationella domstolen, efter det att förfarandet för delgivning har inletts genom fastställande av den eller de relevanta handlingar som ska ingå, att fatta beslut först efter det att en handlings adressat faktiskt har vägrat att ta emot handlingen med anledning av att den inte har avfattats på ett språk som adressaten förstår eller kan antas förstå. Nämda domstol ska då, på sökandens begäran, kontrollera om en sådan vägran var berättigad eller inte. För detta ändamål måste den ta vederbörlig hänsyn till samtliga uppgifter i akten för att dels avgöra vilka språkkunskaper handlingens adressat har, dels, med hänsyn till vilken typ av handling det rör sig om, avgöra om en översättning av handlingen krävs (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 58 Till syvende och sist ska nämnda domstol, i varje enskilt fall, säkerställa att de berörda parternas respektive rättigheter skyddas på ett balanserat sätt, genom att skapa en jämvikt mellan syftet att delgivningen i sökandens intresse sker snabbt och effektivt och syftet att effektivt skydda adressatens rätt till försvar (se dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 43).
- 59 När det gäller det system som införts genom förordning nr 1393/2007 kan det tilläggas att det i förordningen dessutom föreskrivs att två standardformulär, som återges i bilaga I respektive II till förordningen, ska användas och att det i förordningen inte föreskrivs några undantag från användningen av dessa formulär. Tvärtom, vilket även framgår av skäl 11 i förordningen, är det så att de standardformulär som föreskrivs i denna ”bör användas” eftersom de, i enlighet med de berörda parternas respektive rättigheter och såsom även framgår av skäl 7 i förordning nr 1393/2007, bidrar

till att förenkla och göra förfarandet för översändande av handlingar mer transparent och därigenom säkerställer handlingarnas läsbarhet och säkerheten vid översändandet av dem (se dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkterna 44–46).

- 60 Dessutom utgör dessa formulär, vilket framgår av skäl 12 i förordningen, instrument genom vilka adressaterna upplyses om sin möjlighet att vägra att ta emot den handling som ska delges (se dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 47).
- 61 När det gäller den exakta räckvidden för standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 och, följaktligen, för artikel 8.1 i förordningen, vilken avser delgivning av nämnda formulär till adressaten, har EU-domstolen redan konstaterat, såsom även framgår av ordalydelsen i rubriken och av innehållet i formuläret, att möjligheten att vägra att ta emot den handling som ska delges, enligt artikel 8.1, betecknas som en "rätt" för handlingens adressat (se, för ett liknande resonemang, dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 49).
- 62 För att denna rätt, som tilldelats av unionslagstiftaren, på ett ändamålsenligt sätt ska få verkan måste den skriftligen meddelas adressaten. I det system som inrättats genom förordning nr 1393/2007, ska denna information ges till adressaten genom användning av standardformuläret i bilaga II till denna förordning, på samma sätt som sökanden, redan i inledningen av förfarandet, informeras om adressatens rätt genom användning av standardformuläret i bilaga I till förordningen (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 50).
- 63 Standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 utgör i detta hänseende en av de viktigaste nyheterna som infördes genom denna förordning, just i syfte att förbättra översändandet av handlingar och att säkerställa ett bättre skydd för handlingarnas adressat. I detta formulär ges handlingens adressat nämligen en möjlighet – för det fall han eller hon vägrar att ta emot handlingen på grund av att den inte är avfattad på, eller åtföljd av en översättning till, ett språk han eller hon förstår eller det officiella språket eller ett av de officiella språken på delgivningsorten – att ange vilket eller vilka språk han eller hon förstår.
- 64 EU-domstolen har i detta avseende påpekat att artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007 innehåller två uttalanden som förvisso har en koppling till varandra, men som ändå är olika, det vill säga dels ett uttalande om den materiella rätten för adressaten att vägra att ta emot handlingen redan av det skälet att den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, ett språk som denne antas förstå, dels den formella informationen om att en sådan rätt finns och ska meddelas adressaten av det mottagande organet. Med andra ord hänför sig inte villkoret om vilka språk som ska användas i en handling till upplysningarna till adressaten från det mottagande organet, utan enbart till den rätt att vägra som förbehålls adressaten. Vidare görs i standardformuläret i bilaga I till förordningen en tydlig åtskillnad mellan de båda aspekterna, genom att det i olika rubriker hänvisas till den skriftliga upplysningen till adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen och till det effektiva utövandet av denna rätt (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkterna 51 och 52).
- 65 Under dessa omständigheter framgår det att vägran i sig förvisso är tydligt villkorad, på så sätt att handlingens adressat på ett giltigt sätt kan utnyttja den möjligheten endast om handlingen i fråga inte är avfattad på, eller åtföljd av en översättning till, ett språk som denne förstår, den mottagande medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen ska ske. Som framgår av punkt 57 ovan ankommer det till syvende och sist på den domstol som handlägger målet att avgöra om detta villkor är uppfyllt, genom att kontrollera om adressatens vägran är berättigad eller inte (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 53).
- 66 För att rätten att vägra ska kunna utnyttjas förutsätts dock att adressaten i vederbörlig ordning har underrättats, skriftligen och i förväg, om sin rätt. Därmed måste det mottagande organet, när det ska delge adressaten en handling, i samtliga fall bifoga standardformuläret i bilaga II till förordning

nr 1393/2007, som upplyser adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen. En sådan skyldighet orsakar för övrigt inte några särskilda svårigheter för det mottagande organet, eftersom det räcker att detta organ bifogar den förtryckta text som föreskrivs i förordningen och som finns på varje officiellt språk inom unionen till den handling som ska delges (se, för ett liknande resonemang, dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkterna 54–56).

- 67 Således innebär ovanstående tolkning att öppenheten säkerställs genom att adressaten får möjlighet att förstå innebörden av sina rättigheter och att det blir möjligt att göra en enhetlig tillämpning av förordning nr 1393/2007, som inte orsakar någon försening vid översändandet av handlingen, utan, tvärtom, bidrar till att förenkla och underlätta detsamma (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 57).
- 68 EU-domstolen har fastställt att det mottagande organet är skyldigt att, under alla omständigheter och utan att det i detta hänseende har något utrymme för skönsässig bedömning, upplysa adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen, genom att regelmässigt för detta ändamål använda standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 (dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 58).
- 69 I ett sådant fall som i det nationella målet, där den handling som ska delges inte är avfattad på eller åtföljd av en översättning till ett av de språk som anges i artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007, nämligen ett språk som adressaten förstår, det officiella språket i den mottagande medlemsstaten eller, i förekommande fall, ett av de officiella språken på delgivningsorten – ett språk som den berörda personen kan antas förstå – följer av det ovan anförda, för det första, att det mottagande organets skyldighet att via standardformuläret i bilaga II till förordning nr 1393/2007 upplysa adressaten om dennes rätt att vägra att ta emot handlingen alltid ska iakttas (se punkterna 59 och 68 i detta beslut).
- 70 Detta gäller oberoende av om adressaten har vägrat att ta emot handlingen eller inte. Det kan i detta hänseende påpekas att EU-domstolen, i domen Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603), fastställt att det är obligatoriskt att använda nämnda standardformulär i ett mål där den adressat som ska delges faktiskt har utnyttjat sin rätt att vägra att ta emot handlingen, även om han eller hon inte tidigare fått någon information om denna rättighet.
- 71 Om det mottagande organet, som ska delge adressaten den berörda handlingen, således inte har bifogat det standardformulär som återges i bilaga II till förordning nr 1393/2007, ska denna underlåtelse rättas till i enlighet med de bestämmelser som anges i förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkterna 59–76).
- 72 Det ankommer följaktligen på den domstol som handlägger målet i den sändande medlemsstaten att säkerställa att dessa bestämmelser följs.
- 73 För det andra ska det påpekas att rätten att vägra att ta emot en handling som ska delges, en rätt som uttryckligen föreskrivs i artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007, följer av behovet, som EU-domstolen erinrat om i punkterna 49 och 50 i detta beslut, att skydda adressatens rätt till försvar, i enlighet med kraven på en rättvis rättegång.
- 74 Av detta följer att varken de nationella översändande myndigheterna eller den domstol som handlägger målet i den sändande medlemsstaten på något som helst sätt kan förhindra att den berörda personen utnyttjar en sådan rätt.
- 75 Även om den domstol som handlägger målet, innan delgivningsförfarandet inleds, skulle göra en första preliminär bedömning av adressatens språkkunskaper i syfte att, med sökandens samtycke, fastställa om en översättning av handlingen behövs eller inte, så påverkar beslutet att inte låta göra en sådan översättning på intet sätt vare sig denna adressats rätt att vägra att ta emot handlingen eller möjligheten att utnyttja denna rättighet. Med andra ord, även om den domstolen redan i det skedet är

övertygad om att adressaten förstår det språk på vilket handlingen är avfattad och att en översättning därför inte är nödvändig, kan den inte därav dra slutsatsen att den berörda personen inte på ett giltigt sätt kan invända mot delgivningsförfarandet och på så sätt frånta honom eller henne möjligheten att utnyttja sin rätt enligt artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007 att vägra att ta emot denna handling, utan att urholka hans eller hennes rätt till försvar.

- 76 Det är tvärtom först när adressaten har utnyttjat en sådan rättighet som den domstol som handlägger målet kan avgöra om denna vägran är välgrundad.
- 77 I detta syfte ska den domstolen, såsom angetts i punkt 57 ovan, vederbörligen beakta alla relevanta uppgifter i akten för att fastställa om den adressat som har vägrat att ta emot handlingen faktiskt hade kunnat förstå den och ändamålsenligt göra sina rättigheter gällande eller om en översättning av handlingen är nödvändig på grund av handlingens beskaffenhet.
- 78 Det är nämligen, för det första, för att handlingens adressat faktiskt ska kunna utnyttja sin rätt till försvar, viktigt att den berörda handlingen är avfattad på ett språk som han eller hon förstår. Detta är nämligen en garanti för att den berörda personen i god tid kan identifiera åtminstone saken i målet och grunderna för talan samt kallelsen till domstolen eller, i förekommande fall, möjligheten att föra talan vid domstol (se, för ett liknande resonemang, dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkterna 64 och 73). För det andra ska sökanden inte behöva bära de negativa följderna av att motparten tredskas och på ett uppenbart oskäligt sätt vägrar att ta emot en handling som inte översatts, när det har fastställts att adressaten förstår det språk på vilket handlingen är avfattad (dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkt 52).
- 79 Det ankommer således på den domstol som handlägger målet i den sändande medlemsstaten att på bästa sätt ta till vara båda parternas intressen, genom att pröva alla relevanta uppgifter och bevis som konkret bevisar adressatens språkkunskaper, utan att grunda sig på någon form av presumtion (se, för ett liknande resonemang, dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 85).
- 80 För det fall den domstol som handlägger målet, efter denna prövning, drar slutsatsen att adressatens vägran att ta emot den handling som ska delges var berättigad, eftersom handlingen är avfattad på ett språk som inte uppfyller kraven i artikel 8.1 i förordning nr 1393/2007, så framgår det av artikel 8.3 i denna förordning att handlingen, åtföljd av en översättning till ett av de språk som avses i artikel 8.1, ska delges adressaten.
- 81 I motsatt fall finns det däremot inget som i princip förhindrar att den domstolen tillämpar de rättsföljder av adressatens oberättigade vägran att ta emot handlingen som föreskrivs i den nationella processrätten, under förutsättning att förordningens fulla verkan, med hänsyn till dess syfte, säkerställs (se, för ett liknande resonemang, dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkt 69).
- 82 Av förordning nr 1393/2007 framgår nämligen inte vilka rättsföljderna av en oberättigad vägran att ta emot en handling blir.
- 83 Det framgår av EU-domstolens fasta praxis att det, i avsaknad av unionsbestämmelser på området, ankommer på varje medlemsstat att i sin rättsordning fastställa de processuella regler som gäller för talan som syftar till att säkerställa skyddet av de rättigheter för enskilda som följer av unionsrättens direkta effekt (se bland annat dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkt 49).
- 84 Dessa regler får varken vara mindre förmånliga än dem som avser de rättigheter som grundas på nationell rätt (likvärdighetsprincipen) eller medföra att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av unionsrätten (effektivitetsprincipen) (dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkt 50).

- 85 Effektivitetsprincipen innebär i detta hänseende att den nationella domstolen ska tillämpa de processuella regler som föreskrivs i nationell rätt endast i den mån dessa regler inte äventyrar syftet med och den fulla verkan av förordning nr 1393/2007 (se dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkterna 50 och 51).
- 86 I ett fall som i det nationella målet, där svaranden inte inställer sig, krävs det enligt förordning nr 1393/2007, såsom närmare framgår av dess artikel 19.1, att det säkerställs att den berörda personen faktiskt och på ett ändamålsenligt sätt har mottagit stämningsansökan (se, för ett liknande resonemang, dom Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, punkterna 36 och 41), så att han eller hon fått möjlighet att få kännedom om den rättsliga process som inletts mot vederbörande och att identifiera saken i målet och grunderna för talan (se, för ett liknande resonemang, dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkterna 73 och 75), och att han eller hon förfogar över tillräckligt mycket tid för att kunna förbereda sitt försvar (se, för ett liknande resonemang, dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkt 52). En sådan skyldighet överensstämmer för övrigt med bestämmelsen i artikel 34 led 2 i förordning nr 44/2001 (se, för ett liknande resonemang, dom Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, punkt 68, och dom Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 51).
- 87 I vilket fall som helst och såsom följer av skälen i detta beslut, så är det enligt förordning nr 1393/2007 tillåtet att tillämpa en sådan nationell bestämmelse som den som beskrivs i punkt 37 i detta beslut först efter det att de olika etapper som föreskrivs i förordningen har följts. Detta innebär att adressaten, genom det standardformulär som återges i bilaga II till förordningen, har informerats om att han eller hon har rätt att vägra att ta emot den handling som ska delges och att det, om mottagaren har vägrat att ta emot handlingen, har meddelats ett lagakraftvunnet domstolsbeslut, i vilket det fastställts att denna vägran var oberättigad.
- 88 Det ankommer därför på den hänskjutande domstolen att bedöma om de konkreta omständigheter som krävs för att tillämpa den nationella bestämmelsen i det nationella målet är förenliga med kraven i och syftet med förordning nr 1393/2007.
- 89 Mot bakgrund av ovanstående ska de tre frågor som ställts besvaras på följande sätt. Förordning nr 1393/2007 ska tolkas så, att när en handling delges en adressat som bor i en annan medlemsstat och denna handling inte har avfattats på eller åtföljts av en översättning till antingen ett språk som den berörda personen förstår eller det officiella språket i den mottagande medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på delgivningsorten, så
- ska den domstol som handlägger målet i den sändande staten försäkra sig om att denna adressat vederbörligen, genom det standardformulär som återges i bilaga II till denna förordning, har informerats om sin rätt att vägra att ta emot handlingen,
 - ankommer det på den domstolen att, för det fall denna formalitet har underlåtit, rätta till förfarandet i enlighet med bestämmelserna i nämnda förordning,
 - tillkommer det inte den domstol som handlägger målet att förhindra adressaten från att utnyttja sin rätt att vägra att ta emot handlingen,
 - är det först efter det att adressaten faktiskt har utnyttjat sin rätt att vägra att ta emot handlingen som den domstol som handlägger målet kan pröva om denna vägran är berättigad; denna domstol ska, i detta syfte, ta hänsyn till alla relevanta uppgifter i akten för att fastställa om den berörda personen förstår eller inte förstår det språk på vilket handlingen har avfattats, och
 - kan denna domstol, om den konstaterar att adressatens vägran att ta emot handlingen inte var berättigad, i princip tillämpa de rättsföljder som i ett sådant fall föreskrivs i nationell rätt, under förutsättning att den ändamålsenliga verkan av förordning nr 1393/2007 iakttas.

Rättegångskostnader

- 90 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tionde avdelningen) följande:

Europaparlamentets och rådets förordning nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 ska tolkas så, att när en handling delges en adressat som bor i en annan medlemsstat och denna handling inte har avfattats på eller åtföljts av en översättning till antingen ett språk som den berörda personen förstår eller det officiella språket i den mottagande medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på delgivningsorten, så

- **ska den domstol som handlägger målet i den sändande staten försäkra sig om att denna adressat vederbörligen, genom det standardformulär som återges i bilaga II till denna förordning, har informerats om sin rätt att vägra att ta emot handlingen,**
- **ankommer det på den domstolen att, för det fall denna formalitet har underlåtit, rätta till förfarandet i enlighet med bestämmelserna i nämnda förordning,**
- **tillkommer det inte den domstol som handlägger målet att förhindra adressaten från att utnyttja sin rätt att vägra att ta emot handlingen,**
- **är det först efter det att adressaten faktiskt har utnyttjat sin rätt att vägra att ta emot handlingen som den domstol som handlägger målet kan pröva om denna vägran är berättigad; denna domstol ska, i detta syfte, ta hänsyn till alla relevanta uppgifter i akten för att fastställa om den berörda personen förstår eller inte förstår det språk på vilket handlingen har avfattats, och**
- **kan denna domstol, om den konstaterar att adressatens vägran att ta emot handlingen inte var berättigad, i princip tillämpa de rättsföljder som i ett sådant fall föreskrivs i nationell rätt, under förutsättning att den ändamålsenliga verkan av förordning nr 1393/2007 iakttas.**

Underskrifter